

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **Ing. B. Z.**, C. č. X., B., zastúpený advokátom: Mgr. Ing. J. P., N. č. X., B., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/9333-58184/2006/991759-r zo dňa 10.08.2006 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/379/2006-66 zo dňa 17.05.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/379/2006-66 zo dňa 17.05.2007 **potvrzuje**.

Žalobcovi sa **nepriznáva** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu vo veci, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. I/222/9333-58184/2006/991759-r zo dňa 10.08.2006, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane Daňového úradu Bratislava III č. 602/231/57498/06/Var zo dňa 01.06.2006, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z príjmov fyzických osôb vo výške 190 000 Sk za zdaňovacie obdobie roku 2004.

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že sa stotožnil s posúdením obsiahnutým v rozhodnutí žalovaného a správcu dane, ktorí plnenia podľa faktúry č. 2004/J/012

v sume 2 380 000 Sk, vrátane dane z pridanej hodnoty vo výške 380 000 Sk, posúdil ako nehmotný majetok – databázu v súlade s § 22 ods. 7 zák.č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v cene obstarania 2 000 000 Sk. Krajský súd sa nestotožnil s námietkami ani s právnym názorom žalobcu uvedeným v žalobe, nezistil vady konania, ktoré mohli mať z procesného hľadiska vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal včas odvolanie žalobca, ktorý v odvolaní uviedol, že prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku neuvádza, akým spôsobom vyhodnotil dôkazy, na ktoré poukázal žalobca v žalobe, a ktoré predložil súdu v konaní, najmä evidenčné a účtovné doklady, ktoré vyhotovil dodávateľ veci, z ktorých nespochybniteľne vyplýva, že žalobca si objednal zmenu existujúceho archívu uloženého na analógových médiách, na novú formu toho istého archívu – elektronickú. Ďalej uviedol, že dodávateľ objednanej služby túto vykonal kompletne podľa obsahu objednávky žalobcu a archív dodal a práce na ňom vyfakturoval.

Odvolateľ ďalej namietal, že krajský súd neskúmal, ani nehodnotil o aké skutkové zistenia a dôkazy opiera svoje závery žalovaný pri stanovení charakteru veci (archív alebo databáza) a to napriek tomu, že žalovaný vec, ktorú posudzoval nikdy nevidel, ani ju nežiadal predložiť. Namietal, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva žiadna skutočnosť, na základe ktorej by súd prvého stupňa dôkazy predložené žalobcom vzal na vedomie a už vôbec nie, ako ich hodnotil v ich individuálnom význame a v súvislostiach a to s obsahom administratívneho spisu žalovaného. Žalobca je názoru, že objednané práce, ktoré boli pre žalobcu vyhotovené, nemali charakter spĺňajúci kritériá databázy, ale pretože základňa dát sa stáva databázou len v prípade, ak ide o bázu dát, dátovú základňu ovládanú programami určenými na prácu s týmito dátami. Avšak z dokladov, ktoré žalobca predložil podľa neho bez pochybnosti vyplýva, že objednané dielo predmetnú vec nikdy nemalo, nebolo a ani nemohlo byť databázou, lebo nikdy neobsahovalo žiaden ovládací program, ktorý by mohol s takto vytvorenou elektronickou podobou prevedených dát pracovať, rovnako nemal ani žiaden systém riadenia bázy dát. Žalobca považuje závery obsiahnuté v rozsudku prvostupňového súdu za neopodstatnené, v rozpore so skutkovým stavom, odporujúce dôkazom, ktoré boli do konania predložené žalobcom spolu so žalobou.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že zruší rozhodnutia žalovaného ako i správcu dane a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len O.s.p./) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru,

že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto je potrebné napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdiť. Na základe uvedeného v súlade s § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že správca dane vykonal u žalobcu kontrolu dane z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2004. Na základe výsledkov daňovej kontroly vydal dodatočný platobný výmer č. 602/231/57498/06/Var zo dňa 01.06.2006, v ktorom žalobcovi vyrubil rozdiel dane z príjmov fyzických osôb vo výške 190 000 Sk za zdaňovacie obdobie roku 2004, keďže správca dane znížil hodnotu výdavkov žalobcu zaúčtovaných v peňažnom denníku o čiastku 1 000 000 Sk, ktorá súvisela s výdavkom za úhradu faktúry č. 2004/J/012 od dodávateľa S.. Správca dane celkový výdavok vo výške 2 000 000 Sk plus 380 000 Sk DPH ponížil z dôvodu, že pôvodne obstaranú a uhradenú službu považoval za obstaranie nehmotného majetku, pričom vychádzal z toho, že zadané spracovanie spĺňa náležitosti § 5 ods. 4 zák.č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom /ďalej len autorský zákon/. Žalovaný vo svojom rozhodnutí kvalifikoval predmetné plnenie na základe žalobcovej objednávky – retuš a sken 2000 ks fotografií spracovaných pre archívne účely na DVD nosiči ako nehmotný majetok v súlade s § 22 ods. 7 zák.č. 595/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého nehmotným majetkom pre účely zákona o dani z príjmov sú práva priemyselného vlastníctva, autorského práva alebo práva príbuzné autorskému právu vrátane počítačových programov a databáz, projekty, výrobné a technologické postupy, utajované informácie, lesné hospodárske plány, technické a hospodársky využiteľné znalosti, ktorých vstupná cena je vyššia ako 50 000 Sk a majú prevádzkovo-technické funkcie alebo použiteľnosť dlhšiu ako jeden rok a to obstarané odplatne, alebo vytvorené vlastnou činnosťou s cieľom obchodovať s nimi. *Kedže zrealizovaná forma spracovania fotografií na DVD je databázou, ktorá podľa žalovaného spĺňa znaky definície obsiahnutej v § 5 ods. 4 zák.č. 618/2003 Z.z., posúdil predmetné výdavky za úhradu faktúry ako úhradu za obstaranie nehmotného majetku.*

V zákone č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom je v § 5 ods. 4 zákona definovaný pojem databáza ako súbor nezávislých diel, údajov, alebo iných materiálov systematicky, alebo metodicky usporiadaných jednotlivito prístupných elektronickými alebo inými prostriedkami. Za databázu sa nepovažuje počítačový program použitý pri zhotovení alebo prevádzke databázy prístupnej elektronickými prostriedkami.

Podľa § 5 ods. 5 zák.č. 618/2003 Z.z. fotografické dielo je záznam svetla alebo iného žiarenia na nosiči, na ktorom sa vytvára obraz bez ohľadu na spôsob, akým sa záznam urobil.

Zásadnou otázkou v danej veci bolo posúdenie či dielo, ktoré si objednal žalobca u svojho dodávateľa S., a ktoré bolo vyúčtované vo faktúre č. 2004/J/012, ktorá bola zaúčtovaná v peňažnom denníku žalobcu dňa 30.12.2004 pod poradovým

číslo 528, možno považovať za výdavok uplatnený v rozpore s § 21 ods. 1 písm. a/ zák.č. 595/2003 Z.z.

Podľa § 21 ods. 1 zák.č. 595/2003 Z.z. **daňovými výdavkami nie sú výdavky** (náklady), ktoré nesúvisia so zdaniteľným príjmom, aj keď tieto výdavky (náklady) daňovník účtoval, výdavky (náklady), ktorých vynaloženie na daňové účely nie je dostatočne preukázané, a ďalej podľa písm. a/ výdavky (náklady) na obstaranie hmotného majetku, nehmotného majetku (§ 22) a hmotného majetku a nehmotného majetku vylúčeného z odpisovania (§ 23).

Podľa § 22 ods. 7 zák.č. 595/2003 Z.z. nehmotným majetkom na účely tohto zákona sú práva priemyselného vlastníctva, autorského práva, alebo práva príbuzné autorskému právu vrátane počítačových programov a databáz, projekty, výrobné a technologické postupy, utajované informácie, lesné hospodárske plány, technické a hospodársky využiteľné znalosti, *ktorých vstupná cena je vyššia ako 50 000 Sk a majú prevádzkovo-technické funkcie alebo použiteľnosť dlhšiu ako jeden rok a sú obstarané odplatne*, alebo vytvorené vlastnou činnosťou s cieľom obchodovať s nimi, aktivované náklady na vývoj, zriaďovacie výdavky vyššie ako 50 000 Sk a technické zhodnotenie plne odpísaného nehmotného majetku vyššie ako 30 000 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v rámci odvolacieho konania stotožnil so záverom daňových orgánov, ako aj prvostupňového súdu, keď rovnako dospel k záveru, že služba, ktorú posúdil odvolací súd ako dielo, ktoré si žalobca objednal u svojho dodávateľa S., a plnenie ktorého bolo vyúčtované vo faktúre č. 2004/J/012 spĺňa definíciu databázy tak, ako je obsiahnutá v § 5 ods. 4 zákona č. 618/2003 Z.z., podľa ktorej je *databáza súbor nezávislých diel systematicky alebo metodicky usporiadaných a jednotlivo prístupných elektronickými alebo inými prostriedkami*. **Za súbor nezávislých diel možno v tomto prípade považovať súbor fotografických diel (fotografií), ktorých autorom bol žalobca, a ktorých spracovanie – retuš a sken v počte 2000 ks fotografií, si objednal žalobca spracovať pre archívne účely na DVD nosiči.** Keďže ide o súbor diel uložených na DVD nosiči, ktoré sú usporiadané a jednotlivé fotografie sú prístupné elektronickými alebo inými prostriedkami považuje uvedenú vykonanú službu (dielo) za vytvorenie databázy fotografií žalobcu, na ktoré sa vzťahuje ust. zákona č. 618/2003 Z.z., a ktoré je potrebné považovať za nehmotný majetok v súlade s ust. § 22 ods. 7 zák.č. 595/2003 Z.z. na účely zákona o dani z príjmov. Z uvedeného potom vyplýva jednoznačný záver, že žalovaný aj prvostupňový súd postupovali správne, keď uviedli, že žalobca nesprávne vyúčtoval hodnotu výdavkov, nesprávne zaúčtoval výdavky v peňažnom denníku, a ich poníženie o čiastku 1 000 000 Sk, ktorá súvisela s výdavkom za úhradu faktúry č. 2004/J/012 od dodávateľa žalobcu S.. bolo zákonné, pretože uvedené výdavky použité na zaplatenie časti ceny za dielo, slúžili na obstaranie nehmotného majetku, ktoré podľa § 21 zákona č. 595/2003 Z.z., zákon nepovažuje za daňové výdavky, ale len za úhradu na obstaranie nehmotného majetku.

Najvyšší súd SR v danom prípade nezistil, že by preskúmané rozhodnutie nebolo zákonné. Žalovaný pri vydaní rozhodnutia vychádzal z ustanovení zákona o dani z príjmov ako aj zo zákona č. 618/2003 Z.z., a keďže v tomto prípade žalobcovi nevznikol nárok na uplatnenie si daňových výdavkov, postup daňových orgánov bol v tomto prípade zákonný. Na základe uvedeného dospel Najvyšší súd SR k záveru, že prvostupňový súd rozhodol vecne správne, keď potvrdil rozhodnutie žalovaného, pretože žalobca v danom prípade nesplnil podmienky pre uplatnenie si daňových výdavkov tak, ako to urobil v predmetnom prípade v zdaňovacom období roku 2004, keď si do daňových výdavkov zahrnul zaplatenie faktúry č. 2004/J/012 dodávateľa S.. V rozsahu 2 000 000 Sk plus 380 000 Sk DPH, pretože v danom prípade objednanie retušu a skenu 2000 ks fotografií spracovaných pre archívne účely spracované na DVD nosiči, bolo kvalifikované ako nehmotný majetok v súlade s § 22 ods. 7 zák.č. 595/2003 Z.z., podľa ktorého sa za nehmotný majetok považujú aj autorské práva alebo práva príbuzné autorskému právu vrátane počítačových programov a databáz, ktorých vstupná cena je vyššia ako 50 000 Sk a sú obstarané odplatne. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdil podľa § 219 O.s.p.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a nepriznal žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 05. júna 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková